

Na co se máme těšit v příštím čísle:

Je to neuvěřitelné, ale příští číslo bude již vánoční!

Pokud se vrátíme do školy, věřím, že se opět zúčastníme mnohých aktivit a že již bude o čem psát.

Každopádně už teď přemýšlím o tom, co do svátečního čísla zařadit, abyste si zpřijemili adventní čas.

Určitě budou nějaké recepty na vaření, trochu o vánočních tradicích – tak jak to vždy bývá ve vánočním vydání (které spolu s velikonočním tvořím ze všech nejraději).

Za redakční „minitým“
Slávka Michálková.

Festival vzdělávání „Posviť si na budoucnost“ se z Depa přestěhoval do virtuálního prostředí

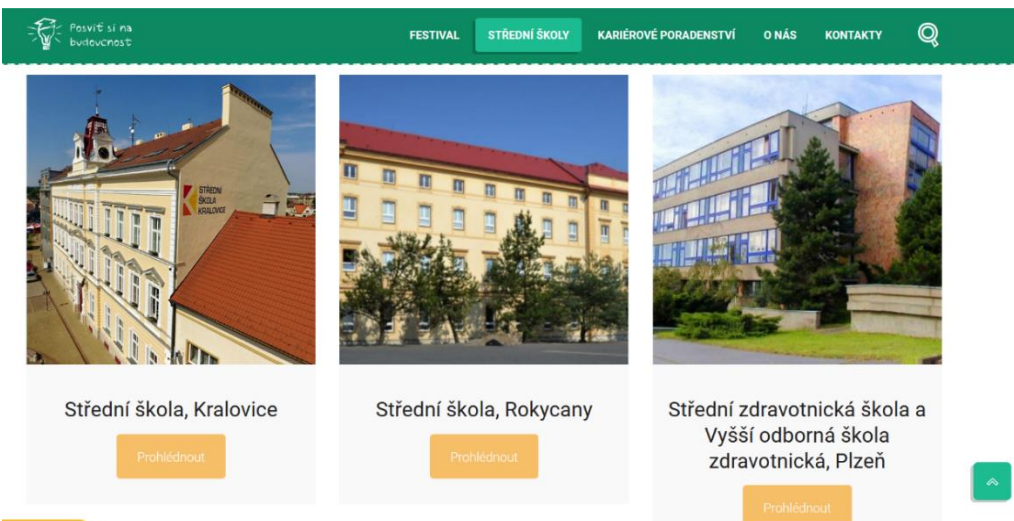
Dne 13. 11. 2020 se naše škola, jako již každoročně, zúčastnila festivalu vzdělávání a práce Posviť si na budoucnost. Vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci se celý tento tradiční festival z Depa Plzeň přesunul do virtuálního prostředí.

O prezentaci naší školy a portálu tohoto festivalu se spolu s pořádatelkou agenturou Info Kariéra postarala Mgr. Jana Bednářová, která následně v rámci videokonference odpovídala na dotazy zájemců o studium na SZŠ a VOŠZ v Plzni.

Velice potěšující je fakt, že budoucí uchazeči o studium na naší škole nebo jejich rodiče plně využili čas určený na videokonferenci a měli připravené konkrétní dotazy na paní učitelku. V první polovině videokonference bylo na MS Teams naší školy současně připojeno více než 50 diskutujících a v předsálí platformy čekali stále noví zájemci o diskusi, někteří se do konference opakovaně vraceli s novými otázkami.

Z tohoto pohledu bych si dovoluila tuto akci zhodnotit za velmi úspěšnou pro naši školu.

Mgr. Jana Bednářová

Náhled na on-line prostředí Festivalu vzdělávání a práce
Vzhledem k tomu, že se na videokonferenci zobrazovala jména účastníků, nebyl z doby jejího konání pořízen PrintScreen obrázek.

Minialmanach Vydání 8 Listopad 2020

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň
www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VDYDÁNÍ

8

LISTOPAD
2020

Minialmanach

toto vydání

Děkovný dopis ...	Str. 1
O listopadových tradicích	Str. 2
Ještě ke „kytičkové sbírce“	
Přírodovědný klokan	
Učíme dál!	Str. 3
Festival vzdělávání „Posviť si na budoucnost“	Str. 4

Slovo úvodem

Učíme se distančně

Distanční výuka – už na první „poslech“ tento název nepůsobí příliš důvěryhodně. Když zasedám k počítači, abych vyučovala distančně, trochu mě mrazí v zádech a jsem plná pochybností: „Přijdou“ moji žáci na hodinu? Budou se mnou alespoň trochu komunikovat? Nezklamte mě technika? A vůbec... jak to dopadne, bude jim to k něčemu? Musím říci, že naši žáci jsou v tomto ohledu vzorní, „chodí“ do distanční školy, někteří i komunikují. Jen mi trochu vadí, že většinu času mluvím jakoby „do zdi“. Nikde nikdo – to je ale divná třída...

Jenže před krátkým časem jsem zjistila, jak pohodově to vlastně mám.

Potkala jsem totiž kamarádku Evičku, která bydlí naproti nám a učí na základce němčinu, angličtinu, a ještě nepovinnou ruštinu. Klobouk dolů, já bych se domluvila leda rusky (tak před třiceti lety).

Evička si zoufala, že musí učit taky v „těch týmsech“ a že jim to nikdo nevyšvětlil a že tím pádem vůbec neví, jak na to, a že jí na to konto nejspíš vyhodí z práce.

Slovo dalo slovo a domluvili jsme se na Eviččině „doučování“ v Teams!

První návštěva u Evičky proběhla bez problémů – vytvořily jsme týmy, rozeslaly žákům něco studijních materiálů a naplánovaly schůzky. Za několik dnů měla za mě účasti proběhnout první on-line hodina.

Ta začíná vcelku klidně. Přesně v 11.00 zahajujeme schůzku a čekáme. Po pěti minutách vidíme, že připojit se je nad lidský výkon, který se povedl pouze dvěma žákům. Po dalších deseti minutách je situace již lepší a Evička začíná kontrolovat docházku. Na dotaz, zda je žák přítomen a slyší, se většinou ozve odpověď v podobě praskání mikrofonu, projevu jednoho z rodičů, a následně naskočí rozkostičkovany sekající se obraz. Část žáků neodpoví, další si spleť mikrofon s megafonem a odpovědi hulákají, jako kdyby jim šlo o život.

Takže hodina se nese v duchu: „Slyšíte mě? Haló, Lukáš, jsi to ty? Ach jo, komu se to tam seká? Kdo je to Huawei? A Honor? Kdo je Honor, děti? Vidíte mě? Jak to, že ne?“

Druhá (podstatně kratší) část hodiny už pokračuje celkem slibně. Děti mají čisté věty, které vidí na obrazovce před sebou. Evička vyvolává jednoho žáka za druhým – mamě. Nikdo neodpovídá, a tak si věty čte sama. V té chvíli už lze z jejího hlasu slyšet poměrně zřetelný nádech zoufalství, kterým právě prochází. Dočte požadované cvičení a hned se přesouvá k dalšímu. Také to si rezignovaně předčítá raději sama, klade si dotazy a odpovídá si na ně, jelikož na druhé straně je stále ticho (nechci k ní být ošklivá, ale myslím, že děti asi už dávno odešly od počítače). Neodešly. Zbytečně bych plašila. Když totiž těsně před ukončením výuky Evička oznámí, že děti příští týden čeká test (vytvořily jsme ho spolu ve Forms), ihned se na ni sypou tisíce dotazů, připomínek, a dokonce komentářů ze strany rodičů (kteří jsou očividně na hodinách také přítomní, a zapoměli svým dětem včas vypnout mikrofon). Nešťastná Evička se snaží rychle zodpovědět dotazy žáků, improvizovaně vymýšlí, jak reagovat na hlásky typu „vypadl nám internet“..., až test nakonec raději ruší.

Odpojujeme se a já rychle prchám domů k svému počítači a svým zlatým středškolákům... Byť učitelkou na základce totiž není žádná legrace.

Slávka Michálková

Děkovný dopis od náměstkyně vykonávající funkci hejtmana Plzeňského kraje JUDr. Marcely Krejsové

Vážení,

právě se nacházíme v jednom z nejtěžších období, které vůbec kdy náš kraj musel absolvovat. Situace v oblasti nákazy COVID-19 je nelehká a zasahuje do života všech obyvatel našeho kraje. Již od jara letošního roku je potřeba nesmírného nasazení, obětavosti a úsilí všech zainteresovaných osob, aby se tato situace zvládla. V oblasti školství při přechodu na distanční vyučování čelí pedagogové obrovské výzvě, jak přenést výuku do rodin. Vše se radikálně změnilo, vše je pro všechny náročnější. Dovolte mi proto poděkovat Vám za Vaši práci a za nezištnou pomoc při snaze omezit šíření onemocnění koronavirem na území Plzeňského kraje a pomoci nám ochránit naše občany realizací všech potřebných úkolů a opatření. Vaším prostřednictvím bych ráda poděkovala i Vaším spolupracovníkům a všem, kteří svou pomocí přispěli a nadále přispívají ke zvládání této složité situace. Velmi si vážím Vaší pomoci při boji s nákazou. Jsem přesvědčena, že i díky Vám se nám daří nelehkou situaci v Plzeňském kraji zvládat, za což bych Vám chtěla poděkovat a povzbudit Vás ve Vaší další těžké práci.

S přáním pevného zdraví

JUDr. Marcela Krejsová
(foto převzato z: <http://www.asociacekraju.cz/novinky/plzensky-hejtman-byl-odvolan-jeho-pravomoci-prevzala-namestkynne-marcela-krejsova-1.html>)

O listopadových tradicích aneb Halloween vs. Dušičky

Ono je to skoro stejné, neboť oba jsou to církevní svátky, jejichž historie se odvíjí od svátku Všech svatých. Ten se slaví ve dnech, kdy podle Keltů nastal konec roku, svátek Samhain, jenž připadal na noc z 31. října na 1. listopadu. Keltové věřili, že na přelomu října a listopadu se právě během magické noci Samhainu protíná svět živých a mrtvých. Lidé zapalovali vysoké ohně a oblékali se do různých masek, aby se ochránili před zlými a potměšilými duchy.

Předpokládá se, že Samhain se slavil i na našem území. ale s nástupem křesťanství se to změnilo. Stejně jako další pohanské svátky se snažila církev i tento zvyk vymýtit. Což se jí ne úplně podařilo.

Tradicí svátku Samhain se více svou podstatou a znaky podobá oslava Halloweenu.

Díky irským přistěhovalcům byl tento svátek v polovině 19. století „zavlečen“ do Ameriky. Zde velmi zdomácněl a postupně byl přetvořen do dnešní komerční podoby.

Jeho název (pro pravověrného Čecha trochu krkolomný) je zkratkou anglického All Hallows' Evening, tedy Předvečer všech svatých. Z keltských legend je známo, že v té době se setkávají živí s mrtvými, že živí ukazují mrtvým cestu zapálením svíček a jejich světlo zároveň chrání živé před případnými zlými silami.

Typické americké oslavě Halloweenu dominují oranžové a černé barvy. Děti se převlékají za duchy, čarodějky, černé kočky, kostlivce a příšery všeho druhu, a vyrážejí do ulic strašit a koledovat. Chodí od domu k domu a domáhají se sladkostí zcela nekompromisně – po vzoru velikonočních a vánočních „koledovacích říkadél“ by to mohlo být něco jako: „Koledu, nebo vám něco provedu.“ V originále to zní mnohem zlověstněji: „Trick or treat!“

A málem bych zapomněla – dýně. Ty se dlabou o sto šest všude, v poslední době i u nás. Se svíčkou uvnitř se zubí na zápraží domů, či v oknech a často i nevydabané jsou pěknou podzimní výzdobou.

U nás na Dušičky nikdo nekoleduje, čímž se od Halloweenu zásadně liší. A nejen tím, neboť tento svátek s oficiálním názvem Památka zesnulých připadá až na 2. listopad. V tento den ale již zůstává jen velmi málo hrobů bez rozsvícené svíčky a květinové výzdoby.

Dávným lidovým zvykem, který se (řekla bych našťástí) nedochoval, bylo pečení rohlíků ve tvaru kostí, které se dříve rozdávaly pocestným, žebrákům a chudým. Co z našich tradic však zůstává, jsou bohoslužby, návštěva hřbitovů a vzpomínání.

Halloween, či Dušičky? Klidně obojí. Jsou to krásné svátky klidu, kdy se zastavíme, uklidíme, nazdobíme, zapálíme svíčky, navštívíme příbuzné a vzpomínáme.

A o to právě jde.

Proč se dlabé právě dýně?

To je naprosto jednoduché. Tato tradice vychází z legendy o Jackovi, jehož duše prý ukryla žhavý uhlík do vydabané řepy. Pokud jste o opileckém pobudovi Jackovi ještě nikdy neslyšeli, pak jsou právě pro vás určeny řádky níže.:

Jack byl pobuda, taškář, velký opilec, a tak trochu vykutálený filuta. Jednoho dne se opět pořádně opil, bylo zrovna v předvečer Svátku všech svatých. Jeho duše toho však měla akorát tak dost, a proto se rozhodla, že jeho tělo opustí. Jenže tu se zjevil ďábel, který čekal na to, že duši lapí a odnese do pekla. Ale Jackovi se ještě umřít nechtělo, a tak poprosil ďábla o pár mincí, prý na koupi posledního piva. Pak, že s ním bez okolků odejde do pekla. Jack zaplatil hostinskému, ale poslední minci rychle vstrčil do váčku na peníze. Ďábel se tak nemohl zjevit ve své celé podobě... prosil, žadonil a domlouval Jackovi, ať mu minci vrátí. Dohodli se pod tou podmínkou, že mu ďábel dá ještě rok života navíc.

To by ale nebyl Jack, aby se poučil! Pil ještě víc, navíc se holedbal a všechny častoval historkou, jak přelstil samotného ďábla. Čas plynul a rok se s rokem sešel, byl tu opět předvečer Všech svatých a ďábel si pro Jacka přišel. Jack jen lamentoval, prosil a žadonil, dokonce se začal se samotným ďáblem dohadovat... A jak se tak přeli, vyschlo i ďáblůvi v krku a potřeboval uhasit žízeň.

Zrovna stáli pod stromem, kde rostlo poslední jablko. To by jistě žízeň uhasilo! Jenže jak pro něj, když bylo vysoko? Filuta Jack dostal nápad, prý ať mu ďábel vyleze na ramena, pak na šťavnatý plod jistě lehce dosáhne. A tak se stalo. Ďábel vylezl Jackovi na ramena, ale ten mrštně vyklouzl a nožikem, který měl schovaný v kapse na kmen stromu rychle vyryl křížek. A tak ďábel nemohl dolů...

Ďábel nabízel Jackovi hory doly, ať ho pustí ze stromu dolů. No, Jack nedal jinak než za dohodu, že nad ním peklo už nikdy nebude mít moc. Po dlouhých dohadách ďáblůvi nezbylo než souhlasit. Jack ďábla pustil, a ještě si liboval, jak nad pekelníkem znovu vyžrál... Ale o nápravě a poučení nemůže být ani řeč!

Jack holdoval pivu, kořalce a nezřízenému životu víc než kdy jindy. Rok se znovu s rokem sešel, ale tentokrát toho už Jackova duše měla doopravdy dost a milý Jack skutečně zemřel.

Jenže co s hříšnickovou duší teď? Do nebeského ráje ji kvůli množství Jackových hříchů nepustili, a do pekla kvůli úmluvě s ďáblem také nesměla. Ďábel se mu jenom vysmál, a tak Jack pochopil, že se moc přepočítal, že vlastně ďábla nepřehytračil. Ale pekelníkové se nakonec nebohé duše ale přeci jen zželelo. Dal jí uhlík, o který se dušička smí jednou do roka ohřát a posvítit si během svého nekonečného bloudění světem. A je to právě v předvečer svátku Všech svatých.

Aby Jackova duše uhlík neztratila a on nevyhasl, ukryla ho do vydabané řepy.

Toto se přihodilo v Irsku, kde bylo řep k dlabání dost a dost. Když však irští migranti přišli do polovině 19. století u břehů Ameriky, usídlili se tady a chtěli i na novém území oslavovat svátek All Hallow's Eve, zjistili, že řepa je tu trochu nedostatkovým zbožím. Zato dýně zde bylo nadmíru – a ty se navíc k dlabání hodily mnohem lépe. A tak vznikla Jack-o'-lantern – Jackova lucerna – dýně s vydabaným hrůzostrašným obličejem.

Připravila: Ing. Jaroslava Michálková

Ještě ke „kytičkové sbírce“

O sbírce ve prospěch Ligy proti rakovině jste se mohli dočíst již v minulém čísle Minialmanachu. Naši žáci, kteří se do sbírky aktivně zapojili, nám připravili velmi milé překvapení v podobě vybrané částky. O tom nás informovala organizátorka této akce, Mgr. Jana Vodáková:

30. září 2020 se již tradičně SZŠ a VOŠ účastnila Veřejné sbírky ve prospěch Ligy proti rakovině Praha, která byla v letošním roce zaměřena na nádory ledvin a močového měchýře. Účelem sbírky je získání finančních prostředků na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologického výzkumu a vybavení onkologických pracovišť.

Do sbírky se zapojili studenti 2 BPS, 2 CPS a 4 ZDL, a navzdory složitým podmínkám využili možnost doprodeje žlutých kytiček i ve čtvrtek 1. 10. Všichni společně přispěli částkou 73 380 Kč. Vzhledem k současné situaci to považují za velký úspěch a děkují všem zúčastněným za výbornou spolupráci.

Mgr. Jana Vodáková

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

SZŠ a VOŠ Plzeň

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ VE STŘEDU 30. ZÁŘÍ 2020 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

73 380 Kč

Český den proti rakovině 2020

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVIŠŤ.

Za pořadatele sbírky: MUDr. Michaela Frdrichová

Za organizátora sbírky: Mgr. Jana Maulová

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

DĚKUJEME!

Učíme dál!

Učitelství sbor Základní školy Parník v České Třebové přezpíval legendární hit Karla Gotta a Leoše Mareše Být stále mlád. Leoš Mareš s obdivem sdílel novou verzi na svém instagramovém profilu. A co by na to asi řekl Mistr? Jak jsme ho znali, určitě by byl nadšen a dojat...

Píseň je věnována všem učitelům, kteří musí denně zažívat slasti i strasti distanční výuky a přesvědčovat své žáky, že nejsou na prázdninách.

Učíme dál jak před korunou, učíme dál, on-line hodiny jsou v kalendáři a úsměv na tváři. Učíme dál jak před korunou, učíme dál, okna na Parníku teď nezáří, my učíme dál.

Stalo se nám to, co se nám ještě nikdy nestalo, přišlo to tak znenadání, všechny nás to sebralo. Člověk vejde do učebny a nikoho nevidí, kam se všichni podělí, co je to zas za vtipy?

Obíháme kolegy a hledáme své svěřence, kde mám svoje milé žáky, do učení nadšence? Už je to tak, nejsou tady, fakt to všechno zavřeli, nezbývá než sebrat zbraně – nabít svoje mobily.

Vyzbrojeni sluchátky, notebooky a taháky zkoušíme si hodiny s kolegy a se žáky. Signál mi však doma jak na potvoru vypadá, kolega se na mě těšil, už mi ale nezamává.

Povídám si sama sobě – klid, to se snad opraví, žáci na mě třicet minut čekaj, zavládl tu bezvládlí. Klikám, zkouším, vynalézám, restartuji, zapínám, zvoní, to snad není možný, já hodinu nestáhám!

Učíme dál jak před korunou, učíme dál, ...

Celou písničku si můžete poslechnout např. na: https://www.youtube.com/watch?v=DLAO_cWQ75U

Připravila: Ing. Jaroslava Michálková

NAŠE ZDRÁVKA

Přírodovědný klokan

Soutěž pořádá Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Pedagogickou fakultou UP v Olomouci. Cílem soutěže je vzbudit zájem žáků o technické a přírodovědné obory.

Soutěž figuruje na seznamu soutěží vyhlašovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR v kategorii B. Pravidla soutěže:

- soutěžící řeší 24 soutěžních úloh z matematiky, chemie, biologie, zeměpisu a fyziky,
- čas na zpracování mají 50 minut a 10 minut na organizační práce,
- každý soutěžící v obou kategoriích vstupuje do soutěže s 24 body,
- za každou správně zodpovězenou otázku získá soutěžící příslušný počet bodů (3, 4 nebo 5)
- za každou neřešenou úlohu nezíská ani neztratí žádný bod (0 bodů)
- za každou špatně zodpovězenou úlohu se nepřičítá žádný bod, ale naopak se 1 bod odečítá
- maximální počet bodů, které lze získat, je 120.

Žáci našich 1. a 2. ročníků jsou zařazeni do kategorie JUNIOR.

V letošním školním roce tato soutěž (jako většina ostatních) proběhla on-line.

Termín konání byl 11. listopadu.

Soutěže se zúčastnilo po 13 žácích ze tříd 1 LAA a 2 LAA, 9 žáků ze třídy 1 ZDL a 7 ze 2 ZDL.

Tři nejlepší řešitelé:

1. místo – Tomáš Naxera – 100 bodů,
2. místo – Murun Erkhembold – 89 bodů,
3. místo – Nicolas Linda – 85 bodů.

Děkujeme všem zúčastněným a vítězům blahopřejeme!

Mgr. Jaroslava Opatrná